

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie Sędzi Sądu Okręgowego w Z. A. M.
obwinionej o przewinienie dyscyplinarne z art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001
roku Prawo o ustroju sądów powszechnych,
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 21 stycznia 2020
roku,
z urzędu,
w przedmiocie określenia kosztów postępowania,
na podstawie art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku Prawo o ustroju sądów
powszechnych w zw. z art. 626 § 2 kpk,

postanowił:

koszty zastępstwa procesowego zasądzone na rzecz adw. D. C.
wyrokiem Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej z dnia 28
listopada 2019 roku (sygn. akt II DSS 2/19) określić na kwotę 738
(siedmiuset trzydziestu ośmiu) złotych.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Najwyższego w Izbie Dyscyplinarnej z dnia 28 listopada 2019 roku
(sygn. akt II DSS 2/19) przyznano co do zasady, na rzecz adw. D. C. koszty obrony
z urzędu sędzi A. M. Nadto kosztami postępowania dyscyplinarnego obciążono
Skarb Państwa. W treści wyroku nie określono wysokości kosztów przyznanych
obrońcy, wobec czego wystąpiła konieczność wydania przedmiotowego orzeczenia
w trybie art. 626 § 2 kpk.

Zgodnie z art. 626 § 2 kpk, mającego zastosowanie również w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów, jeżeli w orzeczeniu kończącym postępowanie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji, sąd odwoławczy, a w zakresie dodatkowego ustalenia wysokości kosztów także referendarz sądowy właściwego sądu. Przepis ten obligował Sąd do określenia wysokości kosztów przyznanych obrońcy z urzędu. Sąd Najwyższy sumę kosztów ustalił w oparciu o § 17 ust. 2 pkt 6 w zw. z § 4 ust. 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Zdaniem Sądu Najwyższego okoliczności sprawy przemawiały za przyznaniem obrońcy wynagrodzenia w stawce podstawowej 600 zł, która została powiększona o wartość podatku VAT.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.